

til Udvidelse og Forbedring af Anstaltens Lokaler 65,000 Kr., foruden hvad der er medgaaet paa anden Maade. Den Skildring, det ærede Medlem gav af Anstaltens nuværende Inspektør, der under Inspektør Hansens Ledelse var Medhjælper ved Anstalten i en Del Aar, tror jeg heller ikke har noget med Virkeligheden at gøre. Jeg kender ham som en flink og human Mand, og jeg har altid glædet mig over, naar jeg har set ham gaa gennem Afdelingerne, hvad enten det har været den for de nye sindssyge eller den for de uheldredelige, hvorledes han har kunnet tale sig til Rette med Patienterne, selv dem, der vare ret ustyrlige. At Inspektøren skulde have indladt sig paa systematisk at drille Patienterne, saaledes som det ærede Medlem sagde, er vist ganske urigtigt. Det ærede Medlem talte stadig om Bevis, han skylder ethvert Bevis for dette. Jeg ønsker ogsaa den Klage undersøgt, som er indgIVEN angaaende Lægeforholdene, og jeg vil antage, at den højtærede Justitsminister vil formaa det ærede Medlem, som fortalte saa forfærdelig mange Ting om den Grusomhed, der foregik paa Anstalten, til at bevise dette paa anden Maade end ved at sige det her i dette høje Ting.

Naar endvidere det ærede Medlem siger, at Anstaltens Direktion og Bestyrelse ikke ere deres Opgave voksne og ikke forstaa sig paa det, de have med at gøre, maa det staa for det ærede Medlems Regning. Jeg bestrider Rigtigheden af hele hans Fremstilling af Forholdene paa Anstalten. Men jeg indrømmer, at den kan blive bedre, naar man nedbryder de nuværende Bygninger og opfører en ny Anstalt. Den vil da blive mere tidssvarende end den nuværende, der er 50 Aar gammel. Det ærede Medlem har ikke Lov til at karakterisere Behandlingen af Patienterne som hørende hjemme paa et langt tidligere Tidspunkt, snarere i Middelalderen end i vor Tid, uden at bevise sin Paastand. Jeg mener, at de Udtalelser, han fremsatte, ikke bevise noget af det, han vilde bevise. Havde han indskrænket sig til at udtale, at der er forskellige Ting der nede, som ere blevne rettede i de sidste Aaringer, og at der er endnu mere, som kunde rettes, skulde jeg have været ganske enig med ham, thi det er en Selvtølge, men derfra og til at fremsætte et Angreb som det, det ærede Medlem fremsatte, er der et meget langt Spring.

Det er disse Par Ord, jeg har fundet mig foranlediget til at fremkomme med om Forholdene paa Anstalten, ikke ud fra

et lægevidenskabeligt Synspunkt, men ud fra det, jeg som Lægmand mener at have Lov til at anvende, naar jeg er kommen saa meget paa Anstalten, som jeg er. Jeg antager, jeg er kommen der adskilligt mere end det ærede Medlem fra Saksjøbing. Hvis det ærede Medlem blot var kommen der halvt saa meget som jeg, vilde han ikke have fremsat en Kritik som den han, har fremsat.

Hvad det andet Afsnit af hans Foredrag angaar, det, der omhandlede Lægerne, skal jeg sige, at det vel nok er saadan, at der ogsaa kan være Læger, som ikke ere saa gode, som de burde være. Jeg skal ikke komme ind paa at forsvare den Klage, som det blev nægtet det ærede Medlem at oplæse her, denne fra Redaktør Reventlow, om at faa disse Forhold undersøgt, men jeg sagde før, og dette gentager jeg, at ogsaa jeg vilde sætte Pris paa, at disse Forhold bleve undersøgte. Det ærede Medlem gjorde et Forsøg paa at tale en hel Del om, hvor lærd en Mand Læge Langhoff er. Det nærer jeg ikke nogen Tvivl om. Jeg kender ikke hans Kvalifikationer som Læge, han har ikke været Huslæge hos mig, men derimod kender jeg Læge Langhoff personlig, og jeg hørte med en vis Interesse det ærede Medlem forsvare ham i Retning af, at han ikke var Alkoholist. Det vil jeg heller ikke antage, at han var. Men det vil det ærede Medlem jo ikke bestride, at han tog sig det, vi nede paa Lolland kalde en god Snaps. Hvis det ærede Medlem vil bestride det, kender han heller ikke disse Forhold.

Periodevis var Læge Langhoff saadan, at han gik i Selskab, der begyndte om Aftenen og godt kunde fortsættes hele Natten, og før man naaede Midnat, kunde det jo nok træffe sig, at Læge Langhoff blev fuld. (*Rørdam:* Har De set det?) Nej, det har jeg ganske vist ikke, for jeg har ikke, nogen Sinde været i Selskab med Hr. Langhoff, men jeg har haft Lejlighed til at se Hr. Langhoff paa Gaden den næste Dag gaaende med den Kæfert, han havde faaet om Natten. Det fortæller man i Saksjøbing — det ærede Medlem fra Saksjøbing siger, at i Saksjøbing fortæller man saa meget —, men Borgerne i Saksjøbing fortælle altsaa, og det kan maaske bevises ved denne Undersøgelse, at dette kunde fortsættes i flere Dage. Saa kunde der gaa baade 8 og 14 Dage, hvor Hr. Langhoff slet ikke smagte Spiritus og maaske var meget pæn i sin Optræden. Men det vil jeg sige det ærede Medlem — dersom han tror, at fordi han er Læge og mulig kan faa Oversundhedsstyrelsen med sig, skal man finde sig ganske rolig i noget saadant —,